

Motion till riksdagen 2008/09:U236

av **Inger Jarl Beck och Åsa Lindestam (s)**

En översyn av den svenska handlingsplanen för FN:s säkerhetsrådsresolution 1325

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om Sveriges handlingsplan för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 som löper ut 2008.

Motivering

För att ytterligare förbättra och effektivisera Sveriges genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 föreslår vi att regeringen antar en ny handlingsplan för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 som prioriterar delen ur 1325 som handlar om att kvinnor i konfliktområden ska delta fullt ut och på lika villkor som män på alla nivåer i mekanismer och institutioner för konfliktförebyggande, krishantering, fredsbyggande, humanitära insatser och andra insatser under en postkonfliktfas. Lokala kvinnoorganisationers fredsinitiativ ska stödjas, ha konkreta mål liksom en tydlig ansvarsfördelning och tidsplan, innefatta en plan för utvärdering och indikatorer för måluppfyllelse, ha öronmärkta finansiella och personella resurser.

Regeringen bör tillsätta en 1325-delegation med representanter för myndigheter och civilsamhället i linje med den rådande handlingsplanen.

Kvinnors deltagande i freds-, återuppbyggnads- och säkerhetsarbete är en förutsättning för en hållbar fred. Kopplingen mellan jämställdhet, hållbar utveckling och internationell säkerhet blev officiellt erkänt i och med att FN:s säkerhetsråd antog resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet år 2000. Idag diskrimineras dock kvinnor från fredsförhandlingar och från fora där beslut om deras framtid fattas; samtidigt används våld mot kvinnor systematiskt som krigföringsmetod. Det är fortfarande tydligt att det finns en ovilja

Fel! Okänt namn på

eller okunskap om vikten av att ta in jämställdhet och kvinnors perspektiv i den säkerhetspolitiska analysen. Trots att Sverige, liksom EU och FN, framhåller att mänskliga rättigheter, utveckling och säkerhet är beroende av varandra. Exempelvis finns det forskning som visar ett samband mellan kvinnors status i ett samhälle och konfliktnivån i detsamma. Våldsamma konflikter är vanligare i länder med låg kvinnorepresentation i parlamenten än i mer jämställda samhällen.

Sveriges handlingsplan för att implementera FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet löper ut vid årsskiftet 2008/2009. Den gällande handlingsplanen som antogs 2006 innehåller flera bra skrivningar och målsättningar för att säkra kvinnors deltagande i freds- och återuppbyggnadsarbete samt öka skyddet för kvinnor i konfliktområden. Bland annat framhåller handlingsplanen:

Kvinnor är aktörer som ska delta i alla skeden av fredsarbetet, inklusive för att förebygga väpnade konflikter. De måste finnas med för att definiera problem och skyddsbehov, göra analyser, presentera förslag och lösningar, förhandla och genomföra beslut. För att nå resolutionens mål krävs i första hand ett ökat direkt deltagande av kvinnor men också ett förstärkt genus- och jämställdhetsperspektiv hos samtliga aktörer involverade i arbetet för fred och säkerhet.

Handlingsplanen slår även fast att Sverige ska vara ledande internationellt i detta arbete. Men däremot saknar den en tydlig ansvarsfördelning, tidsplan och öronmärkta resurser.

Enligt rådande handlingsplan skulle en halvtidsavstämning ske. Regeringen skulle även sammankalla en 1325-delegation med relevanta representanter för myndigheter och det civila samhället som skulle mötas halvårsvis under Utrikesdepartementets ledning för att utbyta information, diskutera särskilda frågor och följa upp handlingsplanen. Det har dock ännu inte genomförts en ordentlig utvärdering av handlingsplanen, och någon delegation har inte heller sammankallats. Därför är det svårt att få en helhetsbild av vad som faktiskt görs och vad Sverige behöver lägga mer resurser på, samtidigt som samordningsvinster riskerar att försvinna.

Handlingsplanen från 2006 är mycket omfattande. För att mer effektivt genomföra resolution 1325 i praktiken är det nödvändigt att prioritera. Såväl nationellt som internationellt har mycket fokus lagts på behovet av ett ökat skydd av kvinnor i konfliktområden och behovet av fler kvinnor i internationella missioner och insatser. Däremot har inte lika mycket kraft lagts på delen som handlar om deltagande i freds- och återuppbyggnadsarbete av kvinnor från konfliktområden och behovet av stöd till lokala fredsinitiativ. Sverige har med den nya handlingsplanen en möjlighet att utveckla detta arbete och att lyfta fram det perspektivet internationellt.

Stockholm den 30 september 2008

Inger Jarl Beck (s)

Åsa Lindestam (s)